

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Deus In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. S. Gregorij Turonensis solatiu[m] breuitatis Deus author.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

potestatem figulus luti, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam? Assonat & Isaïas, qui & malè contentis istis eiusmodi fulmen intorquet: *Va qui contradicit fictori suo, testa de Samijs terra: numquid dicit lutum figulo suo: Quid facio, & opus tuum absque manibus est? Va qui dicit patri: Quid generas? & mulieri: Quid parturis?* Hac dicit Dominus sanctus Israel, plastes eius: *Ventura interrogate me, super filios meos, & super opus manuum mearum mandate mihi. Ego feci terram, & hominem super eam creavi ego: manus meae tetenderunt celos, & omni militia eorum mandavi. Qui ergo stellas in caelo lucentes, qui caelum ipsum & terram condidit, pro suo arbitratu; & lutum potest fingere hominemque adeò ipsum ad suam voluntatem. Sic optimè factus est, sicut eum Deus fecit.*

Non bene vasa suo faciunt conuicia fabro.

Hæc cogitatio S. Gregorium Episcopum Turonensem & placatum tenuit; & apud S. Gregorium Magnum, vtilissimo exemplo defendit. De quo in vita eius, hæc Surius. *Sexdecim annos hic in Episcopatu exegerat, cum equiuocus eius ille Magnus Gregorius, in sede Apostolica subrogatur, siquidem opinata res est, quod dudum alter alteri peculiari sit amicitia deninctus. Nec immeritò tamen hunc Fortunatus Gregorio comparat Nazianzeno, tamquam ille datus sit Orienti, Romensis Meridiei, ast hic noster occidenti. Cum igitur sacra Apostolorum limina expetisset, magna sum reuerentia sanctus eum Papa excepit. Quem ad B. Petri confessionem introducens à latere constituit, praestolans, quò assurgeret. Interim autem (ut erat ingenio profundissimus) secretam Dei dispensationem admirans, considerabat in huiusmodi hominem (erat enim statura breuis) tantam gratiam calitus profuxisse. Quod ille mox diuinitus persentiens, & ab oratione surgens, placidò, ut erat, vultu, ad Papam respiciens: DOMINVS, inquit, FECIT NOS, ET NON IPSI NOS; IDEM IN PARVIS, QUI ET IN MAGNIS. Cumq; id sua cogitationi S. Papa responderi cognosceret, ipsa sua deprehensione gauisus, gratiam, quam hæctenus in Gregorio mirabatur, in magna veneratione deinceps habere cepit; Turonicam ita nobilitauit, ut auram ei cathedram donaret, qua, apud*

Isa. 45. 9.

IV.

Sur. 17. Nouembr. 10. 6.

Q999 2 prafa

Plutarch. De
intitucend.
liberis & in
Agessilalo.

præfatam urbem, in posterum servaretur. Aliter sæculum iudicat. Nam, teste Plutarcho, Ephori regi Archidamo multam dixerunt, quòd pusillam statura vxorem ducere sustinisset, addito elogio, *Quòd non reges ipsis, sed regulos dare deliberasset: & βασιλέας, ἀλλὰ βασιλῖδια.* Et certe natus ex eo coniugio Agessilaus pusillus fuit, & specie Græcis aspernanda. Qua de causa moriens interdixit, ne quis effigiem suam fingeret pingere. Habet Mundus aliquam staturæ & maiestatis corporis rationem: sed qui Mundum contemnunt, & irrisores videre didicerunt, etiam in corporis breuitate diuinum quoddam beneficium agnoscunt.

V.

Clypeus est hic & gladius, quo & defendere nos possumus, & hostem offendere, nos ad impatientiam, ob eiusmodi corporum defectus impellentem. Nam & qui credit, se esse opus Dei, sat magnam habet ab opifice nobilitatem, qualiscumque ipse sit; neque Momus ille, tam hominem, quàm opificem hominis reprehendit, qui alterum, *Masculum* aut *Musculum*, *formicam*, aut *Cryllum* appellat. Vltimum hoc clypeo Cardinalem Robertum Bellarminum, refert Iacobus Fuligattus his verbis: *Si aly forte corporis exprobrarent vitia, id pacatè admodum ferebat. Ex quo aliquando in Belgio cuiusdam proteruitas ei obiecit, quòd auriculis esset grandiusculis, eoque ab irrisu minime incitatus, nihil aliud, (ut olim S. Gregorius Turonensis) usurpauit, quàm verba illa: IPSE FECIT NOS, NON IPSI NOS.* Iterum cum in scripto quodam legeret, *haud se futurum Penitificem, quia simplex nimium videretur, ad pagina marginem ascripsit: FELIX SIMPLICITAS, QUAE ME A TANTO ONERE LIBERAVIT.* Magna itaque solatij causa est quocumque corporis vel animi defectu genitis, meminisse, opus se Dei esse, qui omnia, quæ fecit, vidit esse bona, & omnia bene fecit. Sicut enim figulum non accusat argilla, quæ amphora fieri cum potuisset, vrceus exiuit; ita neque Deum pumilus debet culpare, quamuis Atlas esse potuisset; neque quidquam turbari, si ab alijs non tam ipse, quàm qui fecit ipsum, ridentur. Dicat Creatori suo: *Manus tue fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intellectum, & discam mandata tua, Discam, quid velis,*

Iac. Fuligatt.
lib. 4. vitæ
Bellarm. c. 4.

Gen. 1. 10.
Marc. 7. 32.

Psal. 118.

hac